

A szentek köztünk jártak

A német nyelvterület egyik nagy szentje, de a mi történelmünkhöz is köze van, hiszen őt küldte Ottó császár a pogány magyarok megtérítésére, regensburgi püspökként pedig nevelője volt Boldog Gizellának. Gyümölcsöző missziós munkát végzett Csehországban, míg Magyarország szempontjából inkább diplomáciai tevékenysége volt jelentős. A Pray-kódex naptárában szerepel a neve, főként Sopron környékén tisztelték - írja egy erdélyi napilap.

De ki is volt ő? "Reichenau kolostorában tanulóként ismerte meg a szerzeteséletet, és 16 évet töltött el a kolostorban. Innét először Trierben a szabályozott kanonokok életét szervezte meg, majd Einsiedelnbe lépett be a bencések közé. Megismerkedik Ulrich augsburgi püspökkel, és az ő javaslatára küldi a császár 972-ben misszióba Magyarországra. Wolfgang szerzetes püspökké szenteltetvén a magyarokhoz küldetett, de mint az életrajzírója megjegyzi: "Szent Wolfgang elhagyta a kolostort, de nem a szerzetességet". Magyarországi küldetése azonban nem annyira misszionáriusi, mint inkább diplomáciai volt. Ez persze nem zárja ki a térítő tevékenységet a fejedelem környezetében. Diplomáciai küldetése után került a regensburgi püspöki székbe. Magyar szempontból külön is jelentőséggel bír, hogy Gizellát, aki 985 táján született, ő nevelte. Wolfgang mellett Adalbertnek is jelentős szerepe volt abban, hogy Gizella elfogadta István kezét.

Wolfgang Einsiedelnben a gorzei apátságából kisugárzó asketikus szellemű szerzetesi lelkületet hozta magával; gazdag püspökként is szegény szerzetesek életét élte. Adalberttel is kapcsolatban volt, és mint tapasztalt püspöktárs állt mellette. Wolfgangot 1052-ben avatta szentté IX. Leó pápa. Életét nem lengik körül csodák, ő igazi lelkipásztor volt, nem fantáziát felgyújtó önkínzások kedvelője. Éppen ezért kultusza is halkabb volt. Hazánkban először valószínűleg Sopron és környékének bajor telepesei tisztelték. A Pray-kódex naptárában már szerepel ünnepe, és a miseszövegek szerint fontos szerepe volt a magyar egyház megszervezésében (qui pastor noster extitit - aki a mi pásztorunk volt). Sopronbánfalván a 15. században volt kápolnája. A soproni Szent György templomban is volt mellékoltára. A közeli Balf község nevében is őt találjuk, ő az ottani templom védőszentje. A Wolfgang név a magyar nyelvben a Farkas személynévben él." (Solymos Szilveszter OSB)

A soproni érkező bajor telepések által hozott kultusz mellett meg kell említeni, hogy a hagyomány szerint egy ideig Sopron környékén élt remete életet, az ő példáját folytatta később egy barát, aki Wolfgang tiszteletére kápolnát épített, majd ebből nőtt ki később a bánfalvi pálos templom és kolostor.

Életrajza a nép számára csodásnak tűnő tetteiből meglehetősen sokat közöl -- valamennyi irgalmából fakad. E tudósításokból világosan kitűnik, hogy a legkevésbé sem törődött azzal, hogy csodás tetteivel valamiféle különleges dicsőséget szerezzen a maga számára; ellenkezőleg: akár szembeteget gyógyított ki a szenvedéséből, akár megszállottat szabadított meg, a meggyógyítottat mindig hallgatásra intette, hogy tette ne kerüljön nyilvánosságra. „Kiderül, hogy milyen tudatosan és buzgón menekült a számára semmit sem jelentő dicsőítés elől, s inkább szigorúnak tűnt, mint hogy az emberek akarjon tetszeni!"